

- po drugie, poprzez oddalenie drugiego zarzutu skargi jako niezasadnego na oczywiście błędnych podstawach.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku przeprowadzenia bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej, co doprowadziło do naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do skutecznego środka prawnego; wnoszący odwołanie podnosi, że:
- po pierwsze, sędzia sprawozdawca, wykazując subiektywną stronniczość, zawarł stwierdzenia oceniające w sprawozdaniu przygotowawczym na rozprawę, które przesądziło o rozstrzygnięciu w kwestii zarzutów wnoszącego odwołanie;
 - po drugie, prezes tego Sądu nie zdecydował o wyłączeniu sędziego i przekazaniu sprawy innej izbie, przyznając jednak, że kwestionowane stwierdzenia oceniające zostały skopiowane i wklejone oraz że pochodziły z innej sprawy, dotyczącej innych skarżących;
 - po trzecie, Sąd wybiórczo pominął i oddalił kluczowe argumenty i dowód, bez rozważenia lub zbadania. Podsumowując, wnoszący odwołanie uważa, że jego prawo do skutecznego środka prawnego zostało przez Sąd naruszone, gdyż nie przeprowadził on bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2016 r. – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Komisja

(Sprawa T-681/16)

(2016/C 441/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Reypens, C. Docclo i T. Verstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-131/16 ze względu na istniejący między nimi związek, do celów ustnego etapu postępowania i wydania wyroku;
- dopuszczenie i uwzględnienie podniesionych w niniejszej skardze zarzutów nieważności;
- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 zaskarżonej decyzji (¹);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie ustanowiono w nim przepisów przejściowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie wskazania aktów prawnych ustanawiających domniemaną pomoc państwa oraz naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 1 lit. d) rozporządzenia nr 2015/1589 (²).

2. Zarzut drugi dotyczący błędnych ustaleń faktycznych w zakresie opisu układu odniesienia, oczywistego błędu w ocenie przy analizie tego układu oraz naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie korzyści gospodarczej, a także naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie kryterium selektywności niezbędnego do uznania spornego systemu za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 a) rozporządzenia nr 2015/1589 oraz błąd w ocenie popełniony przy analizie mechanizmów spornego systemu.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa przy analizie uzasadnienia warunków stosowania spornego systemu.
6. Zarzut szósty dotyczący błędu w ocenie popełnionego przy badaniu domniemanej korzyści czerpanej ze spornego systemu oraz braku precyzji przy badaniu spornego systemu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań podatników oraz zasady pewności prawa.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2016 r. – Francja/Komisja

(Sprawa T-682/16)

(2016/C 441/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas i D. Segoin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2016) 4287 final z dnia 12 lipca 2016 r., notyfikowanej w dniu 13 lipca 2016 r. zawieszającej płatności miesięczne na rzecz Francji z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG);
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 41 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549). Zarzut ten składa się z dwóch części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą władze francuskie wdrożyły w całości plan działania zawierający wskaźniki wyraźnego postępu ustanowione w drodze konsultacji z Komisją, którego to planu dotyczy zaskarżona decyzja.